

je pojízdný?“ Šťouchl loktem do Braydena, který se děl vedle něj. „Některé věci se nikdy nezmění.“

V žádném případě jsem se nehodlal zmínit, že jsem psal o Lale, mladší sestře našeho kámoše Ryana. Bud' bych dostal ránu, nebo kázání, ale nejspíš obojí. A rozhodně jsem jim nehodlal věšet na nos, že jsem se večer trochu namazal a zavolal jí. *Díkybohu, že to nevzala.* Co bych jí proboha vůbec řekl, když jsem se jí takhle zničehonic ozval?

„Já psal o opravdu důležitých věcech, pánové,“ oznámil jsem. „Zřejmě jsem byl na svůj věk vyzrálý, protože moje priority se nezměnily.“

Brayden se usmál. „Takže jsi psal o masturbaci?“

„Ne, vole. Psal jsem o bubnování a kuřbě.“

Kluci se rozesmáli. „To se ti podobá,“ prohlásil Owen.

Ukázal jsem na Braydena. „A o čem jsi psal ty?“

„Napsal jsem dvě věty: *Je pro mě důležitý dělat mň úkolů. Proto s psáním dopisu končím.*“

Potřásl jsem hlavou. „Typický.“

Objednali jsme si další pivo a začali probírat byznys. Colby mluvil o tom, že je v domě třeba vyměnit některý klimatizační zařízení za nový, úspornější. Odhadoval, že díky nižší spotřebě elektřiny by se nám náklady mohly vrátit už za dva roky. Owen nám řekl o jednom baráku v naší ulici, co prodal za mnohem vyšší cenu, než podle nás měl, a já nechal kolovat předběžnou kalkulaci na novou střechu, kterou jsme zoufale potřebovali.

Zrovna když jsme se začali bavit o prodlužování nájemních smluv, a o kolik zvýšíme nájem, zabzučel mi v kapse telefon. Vytáhl jsem ho a najednou jsem cítil srdce až v krku. Na displeji bylo Lalino jméno. Nejdřív mě napadlo, že nechám hovor spadnout do hlaso-

vé schránky, jenže pak se budu celou noc trápit, jestli je Lala v pohodě. Stačilo, že jsem se musel večer opít, abych na ni přestal myslet, než vytuhnu. A tak jsem se zvedl od stolu a vyšel si před hospodu zavolat.

„Haló?“

„Holdene?“

„Jo?“

„Tady Laney... Lala.“

Snažil jsem se chovat nenuceně. „Jé, Lalo. Už jsme se dlouho neslyšeli. Co se děje?“

„Zrovna jsem si všimla, žes mi večer v noci volal. Jen jsem se chtěla ujistit, že je všechno v pořádku.“

*Sakra.* „Ehm... promiň. Asi jsem tě vytočil omylem.“ Lhal jsem, jako když tiskne. „Ani nevím, že jsem ti volal.“

„No, to je vtipný. Protože jsem ti vlastně chtěla o víkend zavolat.“

„Fakt?“

„Jo, příští týden budu přes noc v New Yorku. Mám ve městě pohovor kvůli výzkumnému grantu, který se snažím získat. Napadlo mě, že bych se mohla zastavit, prohlídnout si dům, co jste s klukama koupili, a pokecat s vámi. Bydlíte tam všichni, ne?“

„Jo, bydlíme. Kdy přijedeš?“

„Ve středu. Pohovor mám brzy ráno ve čtvrtek.“

„Kde budeš bydlet?“

„Ještě jsem si nic nezajistila. Volali mi teprve večer odpoledne.“

„Tak přespí u mě.“ Potřásl jsem hlavou. „Totiž, můžeš přespát u nás. Jeden byt v domě využíváme ke krátkodobým pronájmům. Zkoušíme ho nabízet přes Airbnb. Ceny jsou vyšší, ale zatím to vypadá, že je o něj zájem.“

„No teda. Myslíš, že bude příští středu volný?“